No. 152.

VLISSINGSCHE COURANT.

Maandag 20 December.

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2,25, en franco per post f 2,50. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk.

Advertentien worden geplaatst à 20 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor elken regel daarboven 20 Ct., behalve 55 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Brieven franco.

NIEUWSTIJDINGEN.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, den 14 December. De voorstanders der herstelling van de kloosters in Aargau schijnen in den nieuwen Pausselijken Nuntius, die een nog jeugdig en zeer ijverig man is, een grooten steun te hebben gevonden.

— De Stutgarder *Allg. Zeitung* behelst, onder dagteekening van den 3 dezer, uit Keulen, het volgende artikel: « Nevens onze hooggewigtige kerkelijke aangelegenheid, houdt een kapittel uit de chronique scandaleuse onze stad bezig; les extrêmes se touchent. Het betreft de schaking van eene millioenen rijke juffer uit Amsterdam, — men spreekt van zeven millioenen guldens, — door een' koopman dezer stad. De vlugtelingen hadden zich naar Neuwied begeven, aldaar onder de bescherming der daar heerschende milde wetten hunne echtverbindtenis gesloten en zijn eergisteren naar Keulen teruggekeerd. Daar het jonggetrouwde paar zelf op deszelfs heldendaad roem draagt, hoort men aan onze tables d'hote de Rijnsche spotlust zich aan vrij scherpe hekel-aanmerkingen toegeven. (Volgens de *Amsterdamsche Courant* schijnt men aldaar, voor zoo verre het bekend is, van zulk een geval niets te weten.)

ENGELAND.

LONDEN, den 13. December. Ofschoon men, bij de jongst ontvangene berigten uit de Oost, weinig vernomen heeft betrekkelijk den voortgang onzer verrigtingen aan de kust van China, heeft men met dezelfde tijding van eenen aanval, welke tegen dat groote rijk door eenen anderen vijand en van tegenovergestelden kant ondernomen is. Deze nieuwe vijand is de natie der Seikhs, die, zoo het schijnt, van den zuidoostkant in China pogen in te dringen. Een der Indische bladen, de *Agra-Ukhbar*, behelst te dien opzigte het volgende:

« Het indringen der Seikhs in het Hemelsche rijk blijft voortduren en heeft eene hoogte bereikt, die waarschijnlijk de aandacht van het middenpunt des heelals zal tot zich trekken, ten ware dezelve geheel en al verzwolgen wierd door de verrigtingen der buiten-barbaren te Kanton. Voor het tegenwoordige kan zulks nog het geval niet zijn, maar bezwaarlijk kan het lang duren, of *Sorawar*-Singh en zijne zegevierende Seikhs zullen hun daarzijn duidelijk genoeg aan het hof van Peking doen vernemen; zij zullen zich van hun doel niet laten afleiden, noch door het flikflooijen van commissaris *Lin*, noch door de verraderij van *Keshen*, noch door de magt van *Kwang*, luitenant-generaal der Chinesche legers en neef van den oorlogsgod. Nederlaag alleen kan hen stuiten, eene bedenking, waaruit kapitein *Elliot* en onze aanvoerders te Kanton eene heilzame les zouden kunnen trekken. Volgens de jongste berigten bleef *Sorawar*-Singh in Thibet voortrukken en dreef zoo wel de gewapende als ongewapende inwoners gelijk een kudde schapen voor zich heen. Hij bevindt zich thans aan de oostzijde van het meer Munzorawar, en den Deb met deszelfs benden verjaagd hebbende, heeft hij Tukakote zonder tegenstand bemagtigd. Deze plaats is eene groote koopstad, gelegen in eene fraaije vallei, bijna zoo uitgestrekt als die van Nepaul. Geheel de landstreek die op onze kaarten onder den naam van Thibet aangeteekend staat, wordt door eenen Chineschen onderkoning te Lassa bestuurd. Deze ambtenaar schijnt geene maatregelen te nemen, om de aan zijne zorgen toebetrouwde bevolking te beschermen, of het van een scheuren van het Hemelsche rijk te voorkomen. Men zegt dat de borgtanden, over welke zijn gezag zich uitstrekt, 1300 Eng. mijlen lang en naar evenredigheid breed zijn, van welk gebied de Seikhs thans met de daad meester zijn. Zulk een voorbeeld nu van de onkrijgshaftige en weerlooze levensgewoonten der Chinezen voor onze oogen hebbende, wie zou dan nog omtrent den uitslag van eenen marsch naar Peking of omtrent het raadzame van zulk eenen stap tot het snel ten einde brengen van onze zoo langzame en kostbare Chinesche expeditie kunnen twijfelen?"

FRANKRIJK.

PARIJS, den 13. December. De *United-Service-Gazette* van Madras maakt gewag van een stuttie, of weduwenverbranding op den houtstapel, die het lijk van haren gemaal verteert, welke den eersten October te Jarleah, in het gebied van den Nizam, heeft plaats gehad. De plegtigheid werd op de thans genoeg bekende wijze volbragt. Het arme, door vooroordeel, vrees voor schande en kracht van overreding tot zelfvernietiging gedreven slagtoffer trad schijnbaar bedaard en vrijwillig haren vreeselijken dood te gemoet. Op den weg naar de offerplaats deelde zij volgens gebruik hare kleinooden aan de omstanders uit, beklom den houtstapel, ofschoon men haar waarschuwde dat zij, eenmaal daarop zijnde, geene vrijheid meer hebben zou, denzelven bij het gevoel van de vuurpijn te verlaten. Ook verduurde zij dezelve standvastig, hoezeer zoo het schijnt door niets op de brandende houtmijt vastgehouden. Alleenlijk hoort men haar, in het heftigst der smart, o God! o God! roepen. Het aangehaalde blad maakt de aanmerking, dat het Indisch bestuur zich minder door staatkundige redenen moest laten weêrhouden, om deze onmenschte gebruiken des noods met geweld te keer te gaan, en dat zulks in dit geval althans had behooren te geschieden, daar de Nizam tegenwoordig indedaad niets meer is dan een vazal der koningin van Grootbrittannie.

NEDERLANDEN.

's GRAVENHAGE, den 14 December. Naar men vernemt is door *Z. M.* den Koning dezer dagen de rigting vastgesteld, die de ijzeren spoorweg van 's Gravenhage naar Rotterdam hebben zal. Van het stations-gebouw, hetwelk nabij 's Gravenhage, in de rigting van de derde Wagenstraat, zal worden gevestigd, zal deze weg langs Delft en Schiedam, nabij beide welke steden insgelijks stations-gebouwen zullen worden opgerigt, naar Rotterdam loopen en aldaar aan de Schie, nabij de Delftsche poort, uitkomen.

— De 53 Scheveningsche pinken, die ter steurharingvisscherij waren uitgevaren, zijn thans alle behouden teruggekeerd, zijnde de visscherij redelijk gunstig afgeloopen. Niet één enkel van de 430 visschers is omgekomen, of zelfs door ziekte aangetast geworden.

— Den 11 December is de verjaardag van het beruchte geessel- en galgen-besluit van 1813, nationaler gedachtenis: het is de acht en twintigste verjaardag van het provisioneel besluit, dien wij in 1841 vieren. Die verjaardag kan alleen een feestdag zijn voor scherpregters en beulsknechten, voor geesselaars van beroep, die van dit bloedige werk moeten eten en drinken; maar voor alle anderen, om even of zij al of niet in de termen vallen van gegeesseld te worden, is het een dag van droefheid, van verontwaardiging en ergernis; een dag waarop wij dit pronkstuk van nationale wetgeving, op deszelfs verjaarfeest zullen begroeten en verwenschen; hopen en wenschen wij spoedig het *auto-da-fé* van geessel-palen en roeden en brandijzers te hooren verkondigen, opdat wij ons niet meer schamen, opdat wij niet meer blozen over onze nationaliteit. Dat wenschen wij aan Nederland; dat wenschen wij aan onze landgenooten op den 11 December van het jaar 1841. (*Weekbl. v. h. R.*)

VLISSINGEN, den 18 December. De dag van heden was voor Vlissings ingezetenen een ware feestdag. Het behaagde Z. M. den Koning, Zijne Excellentie den Heer Vice-Admiraal *O. W. Gobius*, te benoemen tot Luitenant-Admiraal, buiten bezwaar van 's Rijks schatkist, met behoud van deszelfs tegenwoordige betrekking. Niet slechts de benoeming op zich zelve, maar ook het verlengd verblijf Zijner Excellentie in deze grijze vesting hier eene algemeene vreugde veroorzaakt. Ondubbelzinnige blijken werden hiervan gegeven, door het vieren van dien dag, door den hooggeachten grijzen krijgsman, door het uitsteken van vlaggen van de voornaamste particuliere gebouwen, ook van het stadhuis, en het spelen van den carillon.

Mogen wij ons nog vele jaren verheugen in het bezit van den menschlievenden, hooggeëerden, meer dan tachtigjarigen grijsaard. Moge Zijne Excellentie immer leven in de dankbare harten van Vlissings burgerij, wier welzijn dezelve steeds ter harte ging. Heil zij den held van *Doggersbank!*

— Bij Zr. Ms. besluit van den 15 dezer is benoemd tot Burgemeester van de gemeente Oost-Kappelle, de heer *W. C. M. de Jonge van Ellemeet.*

— Van Maastricht wordt den 11 dezer gemeld: In den afgeloopen nacht is een hevig onweder boven onze stad losgebarsten. Een zware storm, van hagel en donderslagen vergezeld, heeft gedurende eenige uren gewoed en zoo men zegt veel schade veroorzaakt. Men berigt ons, dat aan de zijde van Maasbree een dijk is doorgebroken en dat een groot gedeelte der landerijen dier gemeente onder water staat. Sedert eenig dagen heeft in de Maas eene schrikwekkende rijzing plaats. Het is te vreezen dat wij, indien, de regen niet ophoude, groote rampen te betreuren zullen hebben. Vele weilanden en lage gronden in den omtrek dezer stad zijn reeds overstroomd.

De hoogte van de Maas, aan de peilschaal te Grave, was den 12 dezer, des morgens ten 8 ure, 5 el 48 duim, en den 13. op hetzelfde uur, 5 el 56 duim. De Elfsche weg, sinds den ochtend van den 12. door de Beersche Maas [illegible] meer gepasseerd worden, maar werden de voetgangers en rijtuigen met de schuit overgezet; zijnde genoemde Beersche Maas, die den 12. op den middag 4 el 2 duim stond, den 13 des morgens te 8 ure tot 4 el 46 duim geklommen, en stond het water 81 duim op den steenweg.

— Met den 16. dezer maand zijn de op non-activiteit gestelde luitenants ter zee der 2. klasse, *C. Graaftand*, *F. G. C. van Gorkum*, en *D. Grootenhuis* geplaatst op Zr. Ms. wachtschip *Euridice*, liggende te Vlissingen, onder bevel van den kapitein ter zee *Koops*. Op hetzelfde schip zijn geplaatst de zich op non-activiteit bevindende adelborsten der 1. klasse, *S. H. Binkes*, en *C. W. A. van Valkenburg.*

MENGELINGEN.

Port-Natal.

Het dagblad van de Kaapstad van den 24 September deelt een berigt mede nopens Port-Natal, door Hollanders van de Kaap de Goede Hoop gesticht, en tot nog toe eene vrije kolonie. De schrijver spreekt in dezen brief van mijlen, zijnde Engelsche mijlen van bijna 4 in een uur.

« De afstand van Natal van Grahamstad, is over land iets meer dan 600 mijlen, daar 17 dagen rijdens, door den band minstens 35 mijlen per dag, mij naar de Hollandsche kamp, aan de Umlasi, welke 8 mijlen van de haven gelegen is, gebragt heeft.

« Het tusschen liggend land verschilt grootelijks in hoedanigheid en voorkomen, en kan om deszelfs verschillende geaardheid, verdeeld worden in vier deelen, het een het ander in schoonheid en rijke vruchtbaarheid overtreffende, naar mate wij onzen weg oostwaarts vervolgden.

« De scheidings-linien zijn de voornaamste rivieren, welke op bijna gelijke afstanden door hetzelve loopen, zijnde elk gedeelte, door deszelfs bijzondere minerale en botanische voortbrengselen, onderscheiden. De aan Natal grenzende deelen zijn voortreffelijker dan de overigen en overtreffen in vruchtbaarheid eenig land, hetwelk ik nog in Z. Afrika gezien heb. De groene heuvelen en vruchtbare valeijen, bewaterd door de talrijke, onuitputbare

stroomen, vol van de fraaiste gewassen in groote verscheidenheid, maken het een tweede Gosen, en regtvaardigen ten vollen, de verrukkende ontboezemingen en schoone afbeeldingen, in de beschrijvingen daarvan, gebezigd.

« Een gezigt van het land van eene verhevene plaats, is allerschilderachtigst en romanesk, wordende aangenaam afgewisseld, schuins opgaande en rijkelijk begroeid met groote dikke bosschen, pas doordringbaar gemaakt door de verbreiders van beschaving, en het nedervellen van het fraaije hout, waarvan dezelve zijn voorzien. Zoodanig is het land, met de kust in eene gelijke linie, op eenen afstand van 30 mijlen inlands loopende, van waar, tot bij den voet van de Quathlamba bergreeks, hetzelve eene meer slingerende en geheel opene gedaante aanneemt.

« De grond is gelijk aan dien, welke overal op dezelfde afstanden gevonden wordt, maar alhier is dezelve bijzonder vruchtbaar door, deszelfs tropikale ligging en natuurlijke geschiktheid. Nabij de zee is dezelve zanderig, maar de inwendige deelen bestaan uit een rood en vaalkleurig klei, voornamelijk op de hoogten. De grond der valleijen, en omtrent de bronnen, rivieren en fonteinen, bestaat uit mosachtige aarde.

« Met uitzondering van den wijnstok, heeft elke vreemde plant, welke men derwaarts gebragt heeft, wel beantwoord, en de vruchten van dat land toonen aan, dat de grond geschikt is, om al hetgeen geplant wordt, buitengemeen weelderig te doen groeijen. Eenige dier vruchten hebben eenen keurlijken smaak, en zullen zonder twijfel in groote achting gehouden en veel gebruikt worden. Een derzelve, de Amathlala, gelijkt zeer veel, en is omtrent zoo groot als eene zoetlemoen. Eene andere even overvloedig en veel aangenamer en nuttiger is de Natakulua, van dezelve wordt eene aangename en kostelijke konfijt gemaakt.

« Patattas groeijen alhier zoo menigvuldig, dat men dezelve bijna niet meester worden kan, en vooral nabij de kust, voor de voortkweeking waarvan de zanderige grond aldaar, zeer geschikt is. De Piesang vindt men op eenige plaatsen, en de Kastoor-olieboom is hier algemeen, en wordt zeer groot. Uit het zaad van laatstgemelde trekken de inboorlingen, en ik geloof eenige der Emigranten, de olie, welke men zegt zeer goed te zijn, en de Zoolas gebruiken dezelve in plaats van vet, hetwelk in de laatste jaren onder hen zeer schaars geweest is. Rotting vindt men hier mede in overvloed, en groeit tot 15 of 20 voeten hoog. Dit, zoowel als het sap van de Euphobea, welke men overal in groote boomen vindt, kunnen eenmaal artikelen van kostbaren uitvoer worden. Bij onlangs genomene proeven, heeft men bevonden, dat van het sap van laatstgemelde een mengsel kan worden gemaakt, in veerkracht gelijk staande met gomelastiek, en hetwelk bevonden kan worden, aan alle einden, waartoe hetzelve thans zoo zeer gevorderd wordt, te beantwoorden. Vele der houtsoorten van het land staan gelijk met die in andere deelen van Zuid-Oostelijk Afrika; gelijk zwarte en witte stinkhout, roode en witte peeren, ijzer-, mes- en hassagaihout. Er is mede eene soort van ebbenhout, schoon als rozehout, en hetwelk fraai kan geboend worden. De Emigranten en de Zoolas noemen hetzelve Tambuti. In het kort, wat hout betreft, is hetzelve alhier in overvloed, beide in hoeveelheid en hoedanigheid, tot eenig einde. Ik had bijna de mindere soort van hout, het geelhout, hetwelk overal groeit, vergeten.

« Het klimaat van Natal is zacht en matig, gaande hetzelve over het algemeen gepaard met eene zeer aangename lucht en vrij van die nadeelige dampen, welke opstijgen uit lage moerassige plaatsen.

« Hoewel de landen nabij de kust, in derzelver tegenwoordigen al te vruchtbaren staat, klaarblijkelijk niet voor schapen geschikt zijn, zijn dezelve evenwel goed geschikt voor weiding van groot vee; — de kudden der emigranten kunnen daarvan het bewijs leveren.

« Het open blootliggende land in de nabijheid van de Quathlamba zal tamelijk geschikt bevonden worden voor schapenweiden, wanneer een voldoend getal aldaar zal zijn gebragt, om de te sterk groeijende gewassen kort te houden: en over het algemeen is het mogelijk niet zoo zeer het land hetwelk niet voor schapen geschikt is, als de tegenwoordige staat der weiden.

« Met betrekking der paarden-ziekte, heeft de ondervinding van het laatste jaar getoond, dat dezelve te Natal niet noodlottiger is, dan in eenig ander gedeelte alwaar dezelve heerscht. Het is waar dat vele paarden daaraan gestorven zijn, en dat in eenige deelen geen enkel paard is overgebleven; doch er zijn andere streken, alwaar de invloed der epidemie niet gevoeld werd. Daaruit zoude men kunnen opmaken, dat, wat deze bijna onherstelbare ziekte betreft, het land van Natal niet erger zijn zal, dan andere.

« De civile staat der emigranten is veel beter, dan men van lieden in hunne omstandigheden had kunnen verwachten. Zij vestigen zich op hunne plaatsen zonder vrees of zonder zich te bekreunen over de veranderingen, welke, zoo als wij vernemen, binnen kort plaats zullen hebben. Zij zijn slechts bekommerd over hun vee en hunne landerijen, welke laaastgemelde zij op eene groote schaal bewerken; en daar zij geen gebrek aan water hebben, zullen zij ongetwijfeld, onder een blijvend bestuur, eenen goeden oogst hebben. Hunne woningen bestaan meestal uit temporaire hutten, en hunne tuinen, hoewel beplant met alle soorten van groenten en vruchtboomen van het tweede jaar, zijn nog niet omheind, en niet zoodanig tegen verwesting door dieren beveiligd, als slechts langduriglheid van tijd bewerkstelligen kan.

(*Het vervolg hierna.*)

De Graaf VAN RECHTEREN.

Als iemand een opregten en algemeen geëerden vaderlander in de openbare meening wil bederven, ziet men niet zelden een middel te baat nemen, even verachtelijk als gevaarlijk. Zijne krachtige taal, zijne fiere houding wordt toegeschreven aan vuige baatzucht, verachtelijk eigenbelang, overspannen eerzucht.

Bij de beschouwing van het staatkundig karakter van den graaf VAN RECHTEREN in dit blad, is op zoodanige aantijging reeds met waardigheid geantwoord. En voorwaar, het zoude een gelukkige dag voor de regering, een feestdag voor het vaderland zijn, als de waarachtige vaderlander, die, van de plaats waar hij zich bevindt, het wrak van staat te hulp snelt, om te behouden wat nog te redden is, — ik zeg niet tot loon, want het is geen loon, maar als een noodwendig gevolg van zijn edel streven — aan het roer werd geroepen. Het is geen loon, het is zelfopoffering.

Die eenig denkbeeld heeft van het verheven standpunt, waarop de volksvertegenwoordiger, die zich dien naam waardig tracht te maken, zich bevindt; die eenig denkbeeld van de hooge roeping en de moeitevolle taak eens ministers in eenen stand van zaken, zoo als die nu is, vormen kan; voorwaar, hij zal overtuigd zijn dat er veel moed, veel zelfopoffering, veel vaderlandsliefde noodig is bij hem, die het eene standpunt met het andere verwisselen wil.

Er is meer. Welk opregt vaderlander zal zitting willen nemen aan de tafel der ministers, zoo als die nu is zamengesteld? Wie zal zijne staatkundige overtuiging zoo ver van zich kunnen afwerpen?

Vraagt het aan hem, wiens staatkundige loopbaan, hij moge zich dan niet altijd even stelselmatig hebben betoond, veel voor het vaderland hopen deed, wiens ondergang en staatkundige vernietiging wij betreuren, wiens drijveren wij kennen, en met uiskunnen, vraagt het aan hem of de standverwisseling in de tegenwoordige omstandigheden zoo heilrijk is. Het *après moi le déluge*, moge nu en dan de stem, die in het binnenste spreekt, smoren; maar er zal een morgen dagen, en rust en vrede des gemoeds geeft de toepassing van die leer niet!

†

Sober Diner.

In eene vorige eeuw waren de Noord-Nederlanders beroemd om hunne soberheid, en men kent het gezegde van den Franschen gezant, die, twee afgevaardigden in 's Hage in het openbaar hun boterham ziende eten, verklaarde: « dat een volk, dat zulke afgevaardigden had, « niet ten onder kon gaan." Zoo lang matigheid eene Nederlandsche deugd bleef, is het vaderland ook magtig gebleven. Thans.... eilieve zie hier eene proeve van de Nederlandsche soberheid: het is een lijstje van een diner, onlangs in de residentie gehouden, en dat een schipper van de Leidsche trekschuit aan de Hoornbrug heeft opgeraapt. Hij meende er eerst zijne pijp mée aan te steken, doch sedert de spoorwegen in trein zijn, is hij bang voor alle walm; hij bragt het papiertje maar aan den Delftschen Courantier, die het aan het publiek mededeelt.

Potage.

Julienne. et la Reine.

Poisson.

Hors d'oeuvres.

Petits pâtés aux huitres et croquettes de riz de veau.

Relevés.

Filet de boeuf au vin de Madère. — Chapons à la Godard.

Entrés.

Tête de veau en tortue. — Poulets aux champignons. — Fillets de mouton piqué à la gicoré. — Perdraux trufflés. — Riz de veau sauce tomate. — Dâle de saumon. — Aspic de volaille. — Bastillion d'anguilles. — Balotine de poulardes. — Gateau de foie gras.

Rots.

Dindes.	*Lièvre.*
Faisants.	*Canards.*
Galontine truffé.	*Pain de Lièvre.*

Entremets.

Pudding de cabinet.	*Tourte de Vienne.*
Biscuits de Savoie.	*Crême de Vanille.*
Macedoine de fruits.	*Gateau Napolitain.*
Gelée au marosquin.	*Pièce Monté.*

Wel, mijn Heer, het is om te watertanden! Niet waar?

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 18 December. Sedert den 16 dezer zijn alhier ter reede gekomen:

Voor Antwerpen bestemd:

Prinses Victoria, T. Jackson; City of Hamburg, J. C. Hast, beide van Londen, met stukgoederen en passagiers.

Voor Duinkerken bestemd:

Prins van Oranje, H. C. Kool, Rotterdam, stukgoederen.

Voor Koningsbergen bestemd:

Emilie, C. J. W. Arndts, Gend, suiker.

— Het schip de Stad Zierikzee, kapitein D. C. F. Sass, van Batavia naar Middelburg, bij het fort de Haak geankerd, is daarna op de bank Onrust aan den grond geraakt; eene stoomboot met ankers, alsmede vletten, om een gedeelte der lading over te nemen, waren derwaarts gezonden, en men hoopte het bij handzaam weder af te brengen.

— De Engelsche schooner Rapid, kapitein J. Stafford, van Dantzig naar Guernsey, is, volgens brief van den Helder van den 12. dezer, dien nacht op lager wal gestrand en zal met lading weg zijn; de kapitein en een man der equipage zijn gered, doch de overige vier man daarbij verdronken.

— In den nacht van den 11. op den 12. dezer is op het vaste strand van Schouwen verbrijzeld eene brik, met ballast, hebbende op den spiegel Fanny-Stockholm, met de letters A H R er boven. De kapitein, met vier man der equipage, was door een visscher overgenomen, vier anderen zijn op het wrak aangedreven, doch een man is daarbij verongelukt.

Den 13. is op het strand bij Rinisse een lijk aangespoeld.

MIDDELBURG, den 17 December. Omtrent het schip de Stad Zierikzee vernemen wij, dat hetzelve geheel verloren zal zijn, als zittende hetzelve zoo hoog op het strand, dat alle pogingen om het vlot te krijgen vruchteloos zijn geweest. Van de lading zijn alleen omtrent 2800 balen koffij gered. Men was bezig de zeilen, ra's, touwwerk en andere losse goederen te bergen.

BATH, den 6. December. Gedurende de maand November II. zijn aan het kantoor van In- en uitklaring, expeditie en betaling alhier, de navolgende schepen ingeklaard: 70 ballastscheeps, 12 met boekweit, 5 met brandhout, 1 met fabriekwerktuigen, 2 met gezaagd en ongezaagd hout, 51 met hard-, straat- en zinksteen, 1 met hennepstroo, 2 met hoppe, 23 met houtwerk, 1 met huiden en koehorens, 1 met kalk, 3 met meubelen, 19 met passagiers, 14 met rogge, 1 met steenkolen, 41 met stukgoederen, 1 met tabak, 5 met tarwe, 3 met vlietgrond, 1 met zaad, 27 stoomboten, 151 ledige visch- en mosselschepen; waarvan 230 onder Nederlandsche en 194 onder Belgische vlag; te zamen 424 schepen.

Uitgeklaard: 5 met aardappelen, 2 met ajuin, 67 ballastscheeps, 6 met beer, 18 met bokking, 1 met erwten, 1 met gezaagd hout, 16 met haardasch, 10 met hoepen en biezen, 4 met hooi, 1 met gedistilleerd (Inl.), 62 met gerst, 6 met kaas, 23 met kool-, lijn- en dederzaad, 1 met meekrap, 5 met meubelen, 11 met passagiers, 1 met porselein, 1 met pijpaarde, 1 met raapkoeken, 1 met stokvisch, 23 met stukgoederen, 2 met tarwe, 7 met visch en haring in pekel, 1 met vlas, 1 met wol, 1 met vruchten, 2 met koffijboonen, 29 stoomboten, 68 met met visch, 63 met mosselen; waarvan 255 onder Nederlandsche en 185 onder Belgische vlag, te zamen 438 schepen.

ADVERTENTIEN.

AFVAART-UREN VAN DE STOOMBOOT

DE SCHELDE,

December 1841.

Van Vlissingen.		ur. m.	Van Breskens.		ur. m.
Maandag 20,	vm.	,	Maandag 20,	vm.	,
Dingsdag 21,	—	,	Dingsdag 21,	—	,
Woensdag 22,	—	8,	Woensdag 22,	—	9,
Donderdag 23,	—	8,30	Dondordag 23,	—	9,30
Vrijdag 24,	—	9,30	Vrijdag 24,	—	10,30
Zaturdag 25,	—	9,30	Zaturdag 25,	—	10,30

STOOMJAGTEN,

varende tusschen

Middelburg en Rotterdam.

December 1841.

Van Middelburg.		ur. m.	Van Rotterdam.		ur. m.
Donderdag 23,	—	6,30	Dingsdag 21,	—	7,
Zondag 26,	—	9,	Vrijdag 24,	—	7,
†Donderd. 30,	—	5,30	†Dingsdag 28,	—	7,
			Vrijdag 31,	—	7,

Te Vlissingen, bij C. J. DE SWART.